

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Quarta est consideratio facinorose iudicationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

cinorosa iudicatōe Fo. XXXII

nus tradentis me tecum est in mensa.

Tredecimo/ omnes reciduātes in pec-
catū post comunione: qui etiam dñm quē
recepérūt qntum in seip̄is est diabolo tra-
dunt: qm locā in quo dñm receperūt dia-
bolo subiçūt. **H**i oēs supradicti fratres &
soci iude. **Q**uartodecimo mūdus soci/
us est & frater Jude. **H**oc est: oēs diuitie:
delitie: & honores: **D**ūndus q̄pe qn̄ diui-
ties dar ad libitū: salutare dī. hoc est: spez
vanā salutē: p̄mittere. qn̄ dat solatia & de/
litias: tunc osculaf. qn̄ dar honores: tunc
amplexat. **S**ed his omnib⁹ modis quāsi
Iudas decipit & morti cne tradit. Job. xxij
Ducūt em in bonis dies suis: in puncto
aut ad inferna descendūt. **Q**uintodeci/
mo/ omnes fures: raptore: & res alienas
quouis modo iniuste detinentes. **J**udas
em̄ fur erat: vt habeat Joā. xij. Imo multi
tales sunt iuda peiores. q̄r multi tales sūt
q̄ nō penitēt nec p̄fitent: aut si qn̄q̄ confi/
teant: tn̄ restituere nolūt. **J**udas aut̄ pe/
nituit & seip̄m accusauit & pecunia restituū/
it. q̄ tridecim argenteos retulit p̄ncipib⁹
sacerdoti. **P**rinces aut̄ sacerdotū acc/
ptis argenteis dixerūt. Non lucet mittere
in corbanam: vbi sc̄z reponetbank oblario/
nes templi: quia p̄cū sanguinis est. Aug.
Qualis illa innocentis simulatio: pecunia
sanguis non mittere in aream: & ipm san/
guinem mittere in p̄scientiā. Hiero. Ue/
re culicem excolates & camelū glutientes.
Si enī ideo non mītrūt pecunia in corba/
nā hoc est in gazophilacū & domo dei q̄r
pāu sanguis est: cur ip̄e sanguis effundit.
Hec ille. Lōsilio itaq̄ mīto emerunt ex il/
lis agrū cuiusda figuli in sepulturā pere/
grinop. et dici⁹ est ager ille achel demach.
id est ager sanguinis. Et ibi postea edi/
cata est ecclēsia oīm sanctoz. In hoc no/
tur q̄ christus p̄ suum sanguine nobis ge/
grinis emit q̄tem p̄peruam. Aug. Nos
peregrini in hoc modo sumus: & tanq̄ ho/
spites in hac luce versamur. Hec ille Ex/
dictio liḡt apparet q̄i ḡminis reprobāt
est domin⁹ a p̄ncipib⁹ sacerdoti et scri/
bis. Considera igitur & toto corde medi/
tare o christiane: qm̄ christus domin⁹ tu⁹
multas sustinuit ignominias vt tibi glo/
riam adquereret sempiternaz. Non sit ergo

vobis durum illatas sibi pro vobis intu/
rias recordari. **H**oc igit̄ sentite in vobis
quod & in ch̄o Jesu.

Qarta est p̄sideratio facinorose iu/
ris dicitis, qualiter vīc̄ impie p̄o
nobis iudicatus est ad mortē chri/
stus ielus dulcissimus. Ubi sum⁹ septem
considerāda facinora siue septem ipietas.

Prima est impietas detestande accusa/
tionis.

Secunda est impietas improbande re/
missionis.

Tertia est impietas abominande pre/
electionis.

Quartara est impietas execrande flagel/
lationis.

Quinta est impietas vituperande illu/
sionis.

Sexta est impietas conde/
mnande negationis.

QSeptima est impietas reprobande sen/
tentiationis.

Prima est impietas dete/
stante accusatiōis: q̄liter sc̄z iudei accusa/
uerūt eum coram pilato. Facto em̄ manet
adduxerūt eum vincū manib⁹ (vt dicitur)
post tergum ligatis cum multis cōuicj⁹s
ad pilatum: vt iudicaret eū autoritate pu/
blica. **D**uctus est ergo in pretorū: quod
est loc⁹ vbi Pilatus faciebat iudicā. Ipsi
aut̄ qui adduxerunt non introierunt in p̄/
torium: vt non contaminarent intrādo do/
mū gentilis. sc̄z pilati. sed manducarēt pa/
sha. i. azymos panes: quos nō licebat de/
re nisi mundis. Dies em̄ azymoz incep/
rant in q̄bus corā ministratio illis erat intra/
re domū alienigene. Aug. O impia ceci/
tas: alienigena iudicis pretorio coramla/
ri timebant: et fratriis innocentis sangui/
nem non timebant. **H**ec ille. Istis sunt si/
miles qui de modicis facientes cogescen/
tū: normia non curant. Tunc Pilatus
sciens modum ipsoꝝ: exiuit ad eos foras
de pretorio. Ip̄e enim erat mīdius hinc
inde discurrens. Quesuit ergo. Quā ac/
cusatiōē affertis aduersus hominē hūc?
Respondebunt. Si non esset hic malefa/
ceroz: non tibi tradidissemus euz. q.d. nos
qui sumus tante autoritatis. Sic homi/
nes maliciosi corā iudicib⁹ se iustificant ut

Ber. de passione dñi De

innocentia magis possunt nocere. Et pilat⁹
 q̄i indignat⁹ ex s̄cō r̄issione dixit. A capili⁹
 te ḡi vos ⁊ fm legē v̄am iudicete eu⁹. q. d.
 d. Vicitis q̄ suffici via examinatio: suffi-
 ciat ⁊ v̄a sua. Theophilus, q. d. Qm ad
 votū iudeū poscrit⁹ et subbit⁹ acī nibil
 minare. Ego nequac̄ talis index efficiar.
 Hec ille. Et dixerunt. Nobis non licet in-
 terficere quēq;. Chrys. Vel s̄p̄ ipi⁹ nō in-
 fecerūt q̄ multū de p̄tate eo p̄ absclū erat
 eis romanis regib⁹ subiacentib⁹. Vel alit⁹
 q̄ dixerat eis fm legē v̄am interficie eū
 volentes oīdere q̄ p̄tū eī nō est iudaicū
 dicunt. Non licet nobis. Non em̄ fm legem
 nr̄am peccauit: sed crimen eī est publicam
 q̄ se regem dicit. Vel q̄ eum crucifig⁹ au-
 piebant ⁊ etiā mō mortis eū dissimile.
 Non aut licebat eis crucifigere. S̄z q̄ alio
 mō interficiebant. monstrat Stephan⁹ ab
 eis lapidat⁹. ⁊ id subdit. Ut impleres ser-
 mo q̄ dicit: signans q̄ more eēt mori-
 turus. Hec ille. Leperunt autē accusare eū
 in multis de quib⁹. Lucas exp̄mit tria. Di-
 perunt ḡ. Hunc inueni⁹ subuentente ḡe-
 tem nr̄am falsā doctrinā seminando ⁊ phi-
 bente tributa dari cesari: ⁊ dicente se chri-
 stū regē eē quasi voleas regnū iudeo⁹ v̄lur-
 pare. H̄e prima accusatione minime curat⁹
 uit pilatus q̄ gentil⁹ erat nec curabat d̄ le-
 ge mosaica. Sedam sciebat esse falsaz q̄
 forte audierat ch̄m aliqui dixisse. Reddite
 q̄sum⁹ cesaris cesari. vñ solū curauit de ter-
 ria q̄ magi tangebat eū q̄ videbant ec̄ ⁊ in
 peratoris honore. Intravit ḡ in prōrum
 pilat⁹ ⁊ interrogavit iefū dices. Tu es rex
 iudeo⁹; q. d. Est hoc ve⁹ q̄mod tibi impo-
 nit v̄i⁹ q̄ te dices regē iudeo⁹. R̄udit iefū
 sus. A temerit⁹ hoc dices. Non ali⁹ dū
 perunt ⁊ me. Theophilus. Inuit ex hoc
 pilati esse vero: dē ac indiscerte iudicante
 acī diceret. Si ex teipso hoc loq̄ris pācie
 signa me⁹ rebelliois. eti⁹ ab alīs p̄cepisti:
 fac iñq̄ditionē ordinaria. Hec ille. Chrys.
 Non ignorans interroga: ⁊ ab ipo accu-
 sati iudeos volens. vñ sequit⁹. R̄udit pilo-
 tus. Nunqđ ego iude⁹ sum. Hec ille. Di-
 xit ⁊ pilat⁹. Nunqđ ego iude⁹ sum: q. d.
 De h̄a in ipso nō loq̄r. H̄s tua ⁊ pontifi-
 ces tu tradidēt te m̄bi: q̄ te obērēt defēde
 re. Quid fecisti? Iesus autē pilati ad alio⁹
 ra inducere volens: r̄ndit. Regnū meū nō
 est de hoc mundo. q. d. Rex sum: nō talis v̄t
 putas: sed m̄tro nobilior ⁊ excellētior. Au-
 gu. q. d. Audite iude⁹ ⁊ ḡetes. Non impe-
 tri ampl⁹. Venite credēdo ad regnū q̄d
 nō est de h̄ mundo. Quid est em̄ ei⁹ regnū
 nisi credentes in eū q̄b̄ dicit. De hoc m̄to
 do non eti⁹. quis eos esse veltet i mundo.
 Hec Aug⁹. O dulcis Iesu. Non tibi sūt si-
 tis/terrenis principib⁹ se equiparātes. re-
 gni quippe eop̄ est de hoc mundo. Et sub-
 dit ch̄s. Si de hoc mundo esset regnum
 meū ministri mei v̄tis decertarent: ut nō
 traderet in deis. Chrys. Quidit hic regnū
 eius q̄d apud nos ē imbecillitatē q̄m a mi-
 ficiens est sibi p̄i nullo indigens. Hec ille.
 Aug⁹. Cum aut̄ p̄basset regnū suū nō esse
 de h̄ mundo: subdit. Nunc aut̄ regnū meū
 non ch̄m. Nō dicit: non ē hic. Hic em̄ est
 regnū eius v̄sq̄ ad finē seculi b̄is intra se-
 binc. q̄d p̄egrinat in mundo. Hec ille. Dicit
 q̄d pilatus. Ergo rex es tu. R̄udit. Tu
 dicas q̄ rex sum ego. Ita r̄sum tempera-
 uit: ne calunniae occasiōnē daret. Et sub-
 dit. Ego in hoc iatus sum ⁊ ad h̄ veni in
 mundū vi testimoniū p̄libēa veritatis. Et
 ois q̄d ex p̄itate audit voce mea. Qui p̄s
 lat⁹. Quid ē v̄itas? Theophil⁹. Nā fere
 ab hoib⁹ euauerat: ⁊ a cūt̄ erat iognita
 dū ēēt ierediti. Hec ille. Pilat⁹ aut̄ statim
 exiit ad iudeos ⁊ r̄sum expectauit. q̄d for-
 vt d̄ Alchut⁹. Indign⁹ fuit audire. L̄c⁹
 eni pilat⁹ iudicū i p̄itate ieho auerit: tñ i p̄
 veritate finiuit v̄l. id nō expectauit q̄d ius-
 deo⁹ maliciāt̄ ch̄i inoētia p̄cipiēt ad eī⁹
 liberationē festinare voluit. Vel eti⁹ dici
 p̄t q̄d q̄stio illa erat d̄ regno sp̄uali d̄ q̄ non
 mltū cogabat. Siles st̄ mlti pilato q̄ d̄ ve-
 fectib⁹ audita. pilato et siles st̄ iudices inq̄
 q̄ cu volū iustā ferre sūtā. p̄mo q̄dē ab
 aliquiditate icipiūt̄ ⁊ i queritatem finiuit. Pi-
 lat⁹ itaq̄ audīc̄s q̄ regnū ch̄i nō ē d̄ hoc
 m̄to: hac accusationē si curauit siē nec ali⁹
 as duas. Jō d̄ p̄tio exēs ad iudeos d̄.
 Nullā cam mortis iuuenio i illo boie. Iudet
 at q̄d officiebāt i crīmib⁹ id iualeſebat yōt̄

faciōrosa iudicatiōe. Fo. XXXIII

bus dicētes: Cōmouit p̄lm̄ p̄ vniuersaz
Iudea i cīpiēs a galilea vīc̄ duc. q. d. Pers
uerit p̄lm̄: turbauit pace cōm̄. Et accu
tabat etiā eū sūni sacerdotes i mltis. Je
sus nō nibil rñdit. Amb. Accusat̄ d̄ns et
sacerdosq; defensioē noī indiget; ambūt de
fendi q̄ timet vinci. Nō ḡ accusatioē racen
do p̄firmat; s̄z despiciē noī refellēdo. Hec
ille. Et cū sic accusaref d̄r pilar. Nō au
dis q̄nta aduersum te dicunt testimonia:
S̄z Chrys. Hoc dicebat vōlēs eū libe
rare dū se excusando rñderet. S̄z d̄ns nō
rñdit et verbū ita ut miraret p̄ses vehe
menter de eius patiētāz p̄staria. Orige.
Dignū enī ei videbat magno miraclo vi
exhibit⁹ ad criminale iudicū iperturba
bilis staret an mortē q̄ apō oēs boies ter
ribilis extimaf. Hec ille.

Secunda est impietas i
probade remissiois: q̄lit. s. ipie remisit euz
pilar ad herodē: et iter herodes addila.
Impie inq̄ qm̄ si oīno recta fuiſſ volūtā
pilati: nō remisſerit eū cū sc̄ret eū innocē
tē. Pilar: tēaḡ vidēs iudeos cū mltā in/
stātia mortē dñi q̄rere: māles q̄ ab alio cō
denaref iudice: vel forte existimās q̄ hero
des libens eū a iudḡoy mātb̄ liberaret si
de ei p̄tēt̄ esset: qm̄ audierat galileā no
minari cui⁹ terrareba erat herodes: int/
rogavit si h̄o galile⁹ eēt. Et ve coguit q̄
d̄ herodis p̄tēt̄ eēt: misit eū ad herodē: q̄
tūc erat hieronymis p̄pter solēnitātē pasca/
lē: q̄ iude⁹ natus erat. Dē em̄ su⁹ in fau
re vīos sue q̄ iudea era⁹ trāsīcē ad ritūz
iudaīm̄ securcūdi fecit: ve d̄t Joseph⁹.
Vīso ait ielu: gauſſus ē herodes. Ex m̄
to ei t̄p̄s. s. a decollatiōe ioānis bap. ielu
videre cupiebat: q̄r mltā de doctrina suar
miraclos audierat. Vñ t̄ sperabat aliq̄ su⁹
ab eo videre. Interrogabat aut̄ eū mltis
mōib̄: nō sicut vitatis amatoz: sed sicut cu
riosus et tēator. Jō ch̄is nibil rñdit nec
signū aliq̄ ibi fecit: s̄m glo. herodes non
repugnat ch̄im saluatorē: s̄z incātorez.
Jō nō erat dign⁹ neq̄ verbis neq̄ mira/
culis ch̄i. s̄m ait Br̄c ch̄is in hoc nos do
vit q̄ taceam⁹: qm̄ cognoscim⁹: q̄ audito/
res vīrū vīra volūt audire qm̄ lauicāda: t̄ nō
sua pueria mirare: ne. s. dū ostentatiōis stu/
dio verbū dei loq̄m̄ur z illoz q̄ erat culpa

nō esse desinat: t̄ nō que nō erat fiat. Hec
Greg. Stabat aut̄ sacerdotes t̄ scribe cō/
stater accusantes eū corā herode fore de
illis de quib̄ eū accusauerat̄ corā pilato;
qm̄uis euāgeliste nō faciat mentionē. Ad
bas aut̄ accusatōes tanq̄ indignas rñsiōe
d̄ns nibil rñdit. Qd̄ vides herodes sp̄re
uit eū reputat̄ eū idiorā. Sic hodie p̄i kpi
sextatores ab alijs sp̄nūt̄ur t̄ idiorē repu
tan̄. Jesu ergā aliq̄ cū herode sp̄nūt̄ q̄ s̄z
gnafieri q̄runt p̄grētes q̄ ab eo mō mira
cula nō fuit: cū in mō nō sit ips̄ signoꝝ: s̄z
opep̄: vt d̄t Br̄c. Ḡn Lu. xvij. Hir moy
senz p̄phas: audiāt̄ cos. Dō etiā p̄ter hec
hēm⁹ euāgelia t̄ ap̄los: nō sūt ḡ signa q̄rē
da. Nō solū aut̄ illū spreuit herodes: sed t̄
illūt̄ iduēd̄ vestḡ alba: t̄ sic illūt̄ fūmisit
ad pilarū: q. d. Fac̄ de eo q̄cqd̄ voluer̄. In
q̄. pbaf̄ in necē dñi p̄senſſe. Amb. Nō oī
oīum q̄ veste alba induit̄ ab herode imah
culare tribuēt̄ idicia passiōis q̄ agn⁹ dei
sine macla cū glia mō p̄cta suscip̄t̄. Hec
ille. Et ipa d̄e facti sunt amici herodes t̄
pilar. p̄pter mutuā reuerētā sibi inuicēz
factā: antea q̄ p̄pe erat inimicizq̄ pilar: ali
q̄s occiderat̄ de p̄positura herodis. The
ophil⁹. Attēde diabolū ybīq̄ p̄iūgētē dis
tūcta vt ch̄i pagat necē. Erubescamus g
nos si cā n̄e salutē nec amicos in p̄prio fey
dere p̄seruem⁹. Hec ille. Considera nūc
quō p̄i d̄ns ducit̄ t̄ reduciā t̄p̄plare euz
demissō vultu t̄ p̄cūde incedētē: p̄uicia t̄
clamores audiētē: et bñ meditare quōha
bebat pedes illos sc̄tissimos p̄fractos: q̄
nudis oīno pedib̄ incedebat. Reducto at̄
ielu ad pilarū: p̄uocatis p̄ncipib̄ sacerdo
tū t̄ magistris: t̄ plebe exiuit ad eos fo
rā: r̄ dixit eis: Obrulisti⁹ mibi hoīb̄ būc
qm̄ auertente p̄f̄: t̄ ecce adduco vobis eū
foras vt cognoscāt̄ q̄ in eo nullā cōm̄ in
uicio q̄ his in quib̄ eū accusat̄: S̄z ne
herodes: Nā remisit illū ad nos: t̄ ecce
nibil dignū morte actū est ei.

Tertia ē impietas abo
mināde p̄electōis: quō vīc̄ impiy iudei eī
leger̄t̄ barabbā p̄or̄: q̄ ch̄im. Vōlēs eī
pilar: tēum̄ liberare: p̄posuit iudeis p̄lue
tūcīnē q̄ solebat̄ p̄ses in solēnitātē p̄scali
dimittere vñū vīctū q̄ē p̄l̄s volūsser.
Beda. Hec p̄suētūdō nō erat legis p̄ceſ

EE

Bermon de passione domini Defa

ptum; sed ex antiquis patrum traditione descendit ut ob recordationem liberacionis ex egypto pro ynu etiam in die pasche dimitteretur vincitu. Hec ille. Dicitur ergo eis pilatus. Est iudicudo vobis ut dimittam ynu in pascha. Quemque yvritis dimittam vobis vel iesum: vel barabbas. Per hoc credebat subtiliter liberare iesum. quoniam non credebat quod aliquis modo pereret liberato ne barabba quem erat homicida et sedicioseus insignis ex nobilitate gressu sed fama licare criminis: qui erat latro publicus. Sciebat autem iudei quoniam inuidiam tradidissent chris. Tunc autem ut huius Mat. xxvij. Sedete illo pro tribunali nullos ad eum vocem ei dicit. Alihi tibi et iusti illi. q.d. Nullo modo credentes eum: Multa enim passa sum hodie quod visum per te eum. Diabolus enim (ut dicit de Lyra) qui caprone chris procurauit atque iudeos qui alii qua signa precepit et ipse effigie chris: puta et sua patientia et scripturarum impletionem: iuste ut pedire voluit mortem eius per quam spoliatus erat infernus. Reghanus. Hunc denum diabolus intelligens per chris se spolia sua amissus: sicut prius per mulierem morte intulerat: ita per mulierem vult chris de manibus iudeorum liberares ne per eum mortis amitteret imperium. Hec ille. Pilatus itaque quoniam libera re chris: quoniam que vellere sibi dimitti christum honore fetti. Et exhortative expedit chris dicit. ut huius Jo. x vii. Vultis dimittam vobis regem iudeorum. Principes autem sacerdotum et seniores proualeaserunt populus ut peteret barabbas. Quis ergo clamauerit: Non huc sed barabbas. Latrones latronem petierunt. Infelix et indignus perambulans. Petrus. Jo. iudei pace huius non poterat: sed sedicis omnis magis boles quam dominum pacis eligere maluerunt. Ideo. Quia reliquum saluatorum et petierunt latronem: vel quod hodie diabolus sua latronia exercet in iisopos Hosille. Qui autem in promissionibus officiorum aut beneficiorum malum bono proficeret suo facto vel sensu dicunt: Non iesum sed barabbas. Pilatus autem cupiens iesum dimitti: iterum locutus est eis dicit. Quid ergo vultis faciam? dicit. Huius fuit barabba pectorio: sed peccator hec sententiarum. Ait pater: Quid enim malum fecisti? At illi magis clamabatur dicentes: Crucifigatur. Unde per quoniam iniquitatem et importune percurauerunt iudei mortem chris ex inuidia et malitia: et abominabilis fuit eorum malitia qui poterant elegerunt latronem sibi dari quam salvatorem.

Quarta est ipsa pietas ex parte flagellationis. Nam pilatus videns quod non posset iesum dimittere oino libens cum pace iudeorum et alia ex parte timoris intercessione innocentem: ut sic satiatis ficeret iudeis: iussit chris flagellari et durissime vulnerari: ut velsic eorum crudelitas satiaretur. Optime late non te excusat iterum tua: quod nullum est semper potest per bona intentione effici bonum. Pilatus si innocens est chris: cui corripies et reus: cur dimittes? Iuber ergo pilatus chris ita denudari et ad columnam durissime ligari et a planta pedis usque ad verticem acerbissime flagellari. Vulnera ergo totum illud corpus sanctissimum et fuit undique percosum sanguis. Iterum plaga super plagam: sanguis super sanguinem: quod est tororibus quod inspectori fatigatis solui subebat a columna. Ecce ait Gregorius Nazianzenus. Larum chris flagella post luores sanguinem ex parte scapharum turiebat. Quoniam terra sub pedibus iesu et columnam ipsa atque flagella madefiebat. Et durissime est quod post illam crudeliter flagellatio cum solus sit enim per debilitatem nimia dolor immensitate in terra excedit suo sanguine irrigata dominum nostrum ielus. Considera diligenter chrisiane dominum tuum quod exuberanter percosus sanguis domini per effusum est. Exinde vulneratur est. Berninus. Yolue et revolus illuc et illuc dominum corporis vestigia inuenies dolorem vestigia crux. Hec ille. Ecce enim non pater: dic te cor lapidatum habere. Ut terrenus in durati hoies corda vestra chris sanguine per vobis resperso intrigatis: ut emolumenta possint et franguntur. Dicatur quod adamatus lapis durissimus scindit sanguine agni vel hedi. et per datur dolore dum cogitat effusione sanguinis chris. Petrus. Non corruptibilis auro et argento redempti estis: sed precioso sanguine quod agni incotaminati immaculati chris ielus. Et hebreus xii. Accessistis ad sanguinem melius loquenter quod abel videtur ne recules. Sanguis enim abel benes. iiii. loquitur iustus clamans Ecce vox sanguinis fratris tui abel loqui missam.

cinorosa iudicatōe. Fo. XXXIII

¶ Quisita est impietas vi-

superāde illusionis: quia dominū sic atro
cister flagellatū duxerūt milites in atriu
pro: q̄ vbi cōgregauerunt vniuersam cō
horrem ad illudendū eī: et ipsum induēt
chlamyde coccinea. i. rubea ad modū purū
pure qua vrebant reges ut sic ei tanq̄ fal
so regi illuderēt: pro diademate aut̄ rega
li imposuerūt ei coronā spineaz. Dicit de
Xtra: q̄ corona illa erat de tūcis marinis
ad modū spineaz acutis: et narrat se audi
uisse a quodā qui fuit cū beato Ludouico
franco p̄ rege vltra mare q̄ senserat pūctu
ras binōi iuncī p̄ sotulares. P̄o sceptro
aut̄ dederūt arundinē in manu dextera eī
Per hoc volentes notare regnū eius esse
infirmū et fragile: nō atēdēt q̄ ipse di
xit regnū suū nō esse de hoc mundo. Et his
factis fierentes genua derisorie saluta
bant eū dicentes: Que rex iudeoz. q̄si. dī.
Voluisti regnare sed nō potuisti. Chry
sicit q̄ milites corrupti pecunij hōc in
fauorem iudeoz faciebāt. Augustin⁹ aut̄
dicit hoc esse factū mandato vel p̄missio
ne prefidō: ut sic magis iudeoz odio sal
turarentur et facilius eū liberaret. Ut at̄
ostenderēt illuz honorē esse illusorū: da/
hant ei alapas. Et accipientes arundinez
de manu eius: percutiebant sacrū caput
eius ut sic aculei spineaz fortius infigere
tur. O miseri cōtremebundū vobis appa
rebit caput illud in iudicio quod ramini
que percutere nō formidabat. Considera
hunc o christiane caput illū cunctis celoz
rum virtutib⁹ reuerent. ac sanctis omni
bus venerandū tamatrociter vulnera
tum. Vide quomō omnia pro te sustinet
que ipsi volūt: quasi eoz seru⁹: et ad omnia
facet quasi mutus. Lerne sanguinē q̄ acu
les corone de capite largiter effluentem
ergenās eius preciosas rubricantē ita ut
apparet quasi leprosus. Sanguis omnis et
sputum quod in eū expuebant faciebant
eum leproso similem. Tunc impletum est
illud Isa. lxxij. Nō est ei species neq̄ de/
co: vidimus eum et non erat aspectus: et
quasi absconditus est vultur eius et de/
spectus. Et nos reputauimus eum quasi
leprorum: et percussus a deo et humiliatū

¶ Sexta est impietas cō

demande refutationis Iu negationis: q̄
liter. siudei refutauerunt atq̄ negauerunt
dominum coram Pilato. Jesum itaq̄ sic
flagellatum et illusum adduxit de preto
ris Pilatus foras ad iudeos dicens: Ecce
ce adduco vobis cum foras postq̄ diligēt
ter examinavi et puniui ut cognoscatis
quia nullam causam mortis in eo inueni
Exiuit ergo Jesus ex p̄cepto Pilati por
tans coronam spineam et tunicam purū
puream veterem quidē et turpem: et scē
ptrum arundineum. Anselmus. Attende
anima quis est iste qui ingreditur habēs
imagine quasi regis et nubilo minus serui
despectissimi confusione repletus est co
ronatus incedit: sed ipsa illa corona crucis
aut̄ est ei et mille puncturis speciosum eī
verticem diuulnerat. Hec Anselm⁹. Tūc
aut̄ Pilatus quasi ad misericordiam p̄
uocando iudeos dixit: Ecce homo, quasi
di. Etsi in aliquo malegisset: tamē vltra
condignū punitus est: ideo vobis suffici
re debet. Glidete caput eius perforatum:
totū corpus laceratum: faciem conspurazi
er compariamini sibi: quia homo est si
cūt vos. Insatiabilis tamē sacrilegorum
iudeorum furor non cessat: obstinata ne
quicia non emollitur misericordia. Ideo
clamauerunt tumultuose dicentes: Erat
cifige crucifige eum: quas dicerent: Hec
pena non sufficit nobis. Dixit eis Pilat
tus: Accipite eū vos: et crucifigit. Hoc
derisorie et indignanter dicebat: quia non
babebant auctoritatem sic interficiendi,
quasi diceret: Si haberetis potestatem
cito vareris sententiam: sed mihi non licet
Ego ei nō inuenio i eo causam. Verum
dicit Pilatus: quia causa mortis sue non
fuit in eo: sed in nobis. Bernardus. O pi
issim⁹ ielu quid tibi et morti: non peccat
vimus: tu vuis, nos debuumus: tu soluis.
Hec ille. Tunc dixerunt iudei: Nos legē
habemus et hī legem debet mori: quia si
lūm dei se facit. Scđm enim legem blas
phemus morte puniebatur. Levit. xxiiij.
Cum aut̄ audisser pilatus hunc sermonem
nem magis timuit: non propter legem iu
deozum quaz non obseruabat: sed ne vep

EE 2

Bernio De passione dñi

esset q̄ esset fili⁹ dei ⁊ sic enorme factum
fecisset eū pumiendo ⁊ illudendo. Et ideo
volēs de h̄ secreto. Inqrere ingressus est p̄
torū cū ielu: nec iam amplius interroga/
uit qd̄ fecisti: s̄. Ihs es tu: q̄rem an b̄eret
originē diuinā vel h̄ianā. Je⁹ autē nō de
dit ei r̄sum: q̄ cū cēt idolatra generatio
nē diuinā accipere nō potuisset. Dic ḡ pi/
latus. Dibi nō loq̄. Dirabat vtq̄ pi/
lat⁹ dī ei⁹ raciūnitate cū cēt in pūcto li
beratōis vel cōdēnatōis. T̄m̄c. Nescis
q̄ p̄tātē habet crucifigere tē: ⁊ p̄tātē ha
beo dimittere tē. O pilate tua te voce co
arras: tua te snia dānas. Si em̄ tortū in te
positiū elt: q̄re innocentē in q̄ nullā causam
inuenis nō absoluī. Et qm̄ pilat⁹ gloria
baf de sua p̄tātē: iō r̄ndit Iēsus ad rep̄l/
mendā ei⁹ iactantia dī. Nō b̄eres p̄tātē
aduersum me v̄lā n̄lī tibi datū cēt delup
ses cōcessara cēlare ⁊ p̄missum a deo a q̄
est oī p̄tātē. Et ex h̄ arguit ei⁹ p̄tātē q̄
neq̄ a deo neq̄ cesare accept p̄tātē cō
dēnādi innoxios. Et q̄ pilat⁹ gētilis erat
⁊ superioris p̄tātē timore agebat. iō dī
ei⁹ p̄op̄fea q̄ me tradidit tibū: mal⁹ p̄tātē
habet: q̄r̄ vice iudei ex iniūdīa ip̄m̄ tradit/
derat. Erinde ḡ q̄rebāt pilat⁹ dimittere
eū: q̄r̄ t̄z̄ h̄ altut⁹ videbat q̄ ch̄is cōu/
cerat eū de p̄tō si cōdēnāret eū dimittere.
re: iō nūc aio ūtāt̄ q̄rebāt hoc facere. Ju
dei vero hoc intelligētes ip̄i timorē inge/
rūt de iniūdīa cesaris. d. Si h̄ic dimittis
nō es amic⁹ cesaris. Ois em̄ q̄se regē fai/
ctis: tradicit cesari. Videlēs em̄ q̄ pilat⁹
nō curabat de accusatiōe cōtra ch̄im̄ quā
afferebāt secūdū legē s̄fā: iō cōuertunt se
ad accūfandū alio mō dī quo magis tan/
geretur cor pilat⁹: q̄ p̄sideret h̄ierusalem
ad defendendū iura romanorum q̄ ordinave/
rang ⁊ aullus fieret rex in Quacūg regio/
ne nisi de eō p̄b̄placito: alias morte pu/
niens. Pilatus autē cū audisset hos ferme/
nes: magis timuit. Chr̄y. Facile de ualat a
fusticiā q̄ in causis nō deū h̄ boiem timet
Tūmor app̄e inordinatus p̄ualuit in pila/
to ex trib⁹ sic in iudicib⁹ iniq̄s assoler. Pri/
mū erat amor offici⁹ quod ab imperato/
re cōcessum amittere timebat. Secūdūz
erat fauor pop̄lū iudaic⁹ quē amittere nole/
bat. Tertiū est cupiditas p̄mij p̄missi q̄
p̄iuari metuebat. Multū velut alter Pi/
latus p̄dictis tribus innītēces ventīdati
sūt: vt faciant malū. Nam favere querū
p̄ncipibus ⁊ dñis ⁊ cū sine p̄cio vt in plū
ribus offici⁹ nequeat h̄erē: studēt potius
marsup̄jū implendis q̄ innocentē causis
defendendis. His sp̄ualiter dici p̄t̄ illud
Apōc. viiij. Qe ve ve habitantib⁹ in terra
q̄ defecdit ad vos diabol⁹. T̄m̄s itaq̄
pilatus q̄literūq̄ facere aliqd̄ qd̄ appa/
rere posset cēt h̄ honorē cesaris: adduxit ie/
sum foras extra p̄torū ⁊ sedis p̄ tribunā/
li. i. tribunalī loco q̄ dī lithostrotos ali/
thos qd̄ ē lapis: ⁊ stratos qd̄ ē statuās/
mū pilat⁹: id locus hebraice dī gabba/
tha. l. collis suē sublimitas excoacerato
ne lapidū. Erat em̄ locus sublimis vario
lapide stratus. Tūc ergo pilatus fusse
suz listi in iudicio: ⁊ dixit iudeis. Ecce rex
vester. Ironice loq̄ q̄si dī. mirū est q̄ h̄uc
homine sic flagellatu ⁊ abiectū dicit; vñr
pare sibi regnū. Erubescere debetis q̄ eū
ē regē formidatis. Judei autē quasi furis
dicebant. Tollē tolle crucifige. q̄: granis
est nobis ad vidēdū. Pilat⁹ autē timorem
quē sibi de cesare ingerebāt superare cona/
tur: ⁊ allegans in ch̄ri crucifixione: eō p̄ ve
re cūdū: ⁊ p̄fusionē q̄si lūbsannādo dī. Re
gem vñr crucifigā: q̄si dicat nō est honor
vester q̄ ille q̄ dī ēē rex vester sic p̄renna/
tur ⁊ morte sic abiecta moria. R̄nderūt
p̄tātēs. Nō habem⁹ regē nisi cesare. d.
De lyra. p̄ hoc pat̄z ⁊ tātūm fuerūt obſi/
nati in morte ch̄i ⁊ p̄ eius p̄curatiōe se/
iōs subiecerūt p̄petue seruituti romano/
ru. Unū p̄ hoc ingerebāt iudei pilato ite/
rū timorē de indignatione cesaris. Patet
itaq̄ iudei excecati p̄ inuidia dñm̄
abnegauerūt corā pilato ⁊ eū crucifigi in
stantissime petierunt.

Septima est impietas
reprobāde sentētātōis. Pilat⁹ em̄ timo/
re deuictus videns q̄r̄ nibil p̄ficeret s̄ ma/
gis tumult⁹ fieret: accepta q̄ lauit man⁹
bui⁹. i. ab effusiōe sanguinis ei⁹. Eos vi/
derit. O pilate pilare mētiris dicēdo te
sent eū ⁊ q̄ innocentē erat: ⁊ tu m̄pe. dixisti q̄

dedolorosa crucifixioe xxxvii

poteras tu liberare. Remig. Dous erat apud antiquos ut cum vellat quod se offendere in munere ab aliquo criminis accepta auctoritate manu corpora populo. Hiero. Iudex ergo cogit et dicit ferre sententiam non danat oblatum sed arguit offertes: iustus est punitus enim qui crucifiguntur. Secundus: vos videlicet q.d. Ego minister legum sum, vox vestra sanguinem fundit. Secundus. Et respondens universus populus dicit. Sanguis eius super nos et super filios nostros. Perseuerat usque in presentem die hec impunitatio super iudeos et sanguis domini non auferitur ab eis. Hec Hiero. Quod pessimam hereditatem reliquerunt iudei filii suis. Tertius dicit. et singulis lunationibus patiens fluxum sanguinis. Ps. Percessit eos das in posteriora et oppositorum semper dedit illis. Et quod est in sanguine quem super se repererat non potest exoluere. Tertius sicut et erunt usque in fine letitiae serui christianorum. Audies igit pilatus quod Christus super eum recipenter et celari se cohereret esse subiectos vice timore cesarum et fauore induit populi cui perat: in iusticiam. Otra conscientiam suam dedit crudelissimam suam de morte in occidendo, et per suam diffinituam tradidit ei christum ut crucifigeret. O christiana misericordia! Adolere et pati amicini innocentissimo domino nostro sic iustitiae proboscideano. Qui ei patitur iuste iudicato: nulle iudicatio regnabit. O Iesu bone et sincero amore nos dilexisti quod iniusta mortis suam ferre volueristi ut nos a iusta mortis eterne suia liberas. O christiana diligite christum in his sentientiis vobis quod est in christo Iesu.

Quintus est consideratio dolorose crucifixionis. Ubique sic trandi sunt et in corde sentiendi septem christi dolores.
Primus est dolor expiatorius eductoris. Secundus est dolor amaricativus portatoris. Tertius est afflictivus deluviorum. Quartus est vituperativus situacionis. Quintus est illusivus partitoris. Sextus est fusivus derisoris. Septimus est imperatiuus quiciatoriis.

In primis est dolor expiatorius eductoris quod vice exprobaribilis educitur extra ciuitatem ut crucifigeret. Fuit autem hec eductio exprobaribilis principie propter tria. Primum ratio oneris ipositi. Data est et sua spoliata est dominus clamide purpurea quae fuerat induitus et vestimentis suis propriis eum reinduerunt ut sic duceretur ad mortem magis cognoscere investe prius et super ei huius et doloribus fatigatos imposuerunt crucem duram et onerosam. Erat autem crucis quindecim pedum in longitudine ut brachium habere. Quod mesta tunc erat in me et dolere effecta quod in propria milititudine appropinquare non poterat. Tertius autem aliquid et verisimile est quod celesiter iungit via alia breviora cum sociabiliis et iugis ut alios precedes posset ei aliis quantulam applicinque. Cum autem extra portam ciuitatis in occursum vias cum obviis habet cernes eum sic oneratus per angustias cordis quod si semimortua facta cinet ei sibi dicere poterat: nec dominus sibi accelerat ab his quod euincebat. Quod quartus vires meritorum: quinta angustia: sexta dolentes etiatis gemetes ibant secundum mulieres sufflantes dominum gloriosum quod etiam de de dolore in terra corrussisse. In illo autem loco in quo sic in terra corrussit postmodum in hunc rei meorum et fidelium constructa est capella quod sancta maria de gloriosa nuncupatur. Jesus autem videlicet mater sic desolata fatigatus et fractus et precedentie afflictione debilitatus iam amplius crucem portare non poterat. Credo quod domina mater eius liberetur eam portare et si potuisset. Deposuit ergo dominus crucem ut pausaret. Quod videtis illi maledicti ministri satane nolentes quoniam modo differre forte timentes ne pilatus sententiā revocaret coegerunt simonem cyrenensem dictum a cyrena ne ciuitate libye: patrem alexandrinum rufum discipulorum domini de villa veniente et eumque ad civitatem ut crucem portaret post iesum usque ad crucifixionis locum. Nam ut dicit Augustinus. Nullus alius acceptabat crucem basilarum: eo quod lignum detestabile putabatur. Secundo responde locum: quod in ciuitate hierosolymitana erat caput rotius indee: quod secundum doctores factum est multipliciter ratione. Primum quod hierosolyma legitur et degeneratus ad sacrificia sibi offrenda. Legaliter autem sacrificia figurabatur christi passione quod est verum sacrificium. Juxta illud Epistola. v. Tradidit semetipm oblationem ob ostium deo in odore suavitatis. Secundo quod hoc maxime queriebat humiliati eius: ut scilicet turpissimum mortis genere elegit: scilicet mortem crucis: ita etiam in loco tamquam celebriter mortem pati non recusauit Leo papa servus dei episcopus. Qui seruus formam suscepit bethleem pele-

EE 3